

lingsmaade, man giver dem — den Virkning, som de have. Det er klart, at det er en Opgave, som har overordentlig stor Betydning, men den eneste Maade, hvorpaa man kan faae Nogen til at faste sig over en saadan Opgave, er at paalægge ham dette særlige Hverv. Derfor bør den paa-gjældende Lærer have fast Ansættelse. Jeg maa glæde mig over, at iøvrigt Forslaget for Lærerkrafternes Vedkommende har faaet Udvalgets Tilslutning, og jeg vil meget ønske og haabe, at det ogsaa maa kunne lykkes at faae denne Sag ordnet paa en saadan Maade, som er foreslaaet i Lovforslaget, og at det kan blive vedtaget i denne Samling; thi det er virkelig paatrængende nødvendigt, at dette sker. For Diebliffet er man saa heldigt stillet, at der i de Sag, der foreslaas som nye: Plantefysiologi, Dyrefysiologi og Udvidelse af Husdyrbruget, findes Personer, om hvilke det kan forudsættes, at de ville kunne bestaa ved en Konkurrence, naar en saadan foranstalttes med Hensyn til disse Poster, men det er ligesaa vist, at dersom det atter og atter skal komme til at træffe Nar ud, ville de Paa-gjældende ikke kunne ventes at ville vedblive at være disponible; thi det er en ganske overordentlig Søgning, der er efter af den Slags Kræfter, der har faaet en særlig Uddannelse. Højskolen har i den Henseende sørgelige Erfaringer, thi det er ikke saa ganske faa, endogsaa af de ikke aldeles overordnede Kræfter blandt Lærerne, der ere blevne anmodede om at udtræde i private Stillinger, og Højskolen har lidt meget betydelige Tab ved, at disse Mænd ere gaaede, men vi have ikke kunnet fortænke dem deri; thi flere af dem er der budt Stillinger, som de naturligtvis maatte foretrække. En Mand blev der budt en Stilling paa 5—6,000 Kr., en anden blev der budt over 4,000 Kr. i Indtægt, foruden frit Hus og Station for sig og en stor Familie. De Private søge altsaa helst saadanne uddannede Folk og betale dem i en overordentlig Grad. Vil man derfor vente at knytte dertil egnede Kræfter til Højskolen, maa man handle snart ved at vedtage Loven, og dernæst skønner jeg ikke andet, end at saa vil det være en Nødvendighed at tage Spørgsmaalet op om de paa-gjældende Lærerkrafter fremtidige Stilling; thi det er klart, at sthydes dette ud, vil det stadig gaa paa samme Maade som hidtil, at private Foreninger af private Mænd lægge Beslag paa de Kræfter, som ville være de mest egnede til Højskolens Tjeneste, og give dem langt bedre Lønninger, end de for Diebliffet have. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovforslagets § 4, hvor der foreslaas forstjellige Byggearbejder ude paa Højskolen,

skal jeg for det Første oplyse, at det er fuldstændig rigtig, som det blev udtalt af den ærede første Taler, at der er et Areal, som tilhører Højskolen, og som den ikke har Brug for i Diebliffet, og med Hensyn til hvilket det ogsaa kan forudsættes, at den ikke vil faae Brug for det. Jeg vilde dernæst gjøre den Bemærkning, at jeg vilde anse det for meget lidet heldigt, om man, som det blev antydet af det ærede Medlem, vilde udsætte de Byggeforanstaltninger, som ere foreslaaede. Dels har der i Aarets Løb allerede været anstillet en stor Del af de hyderligere Under-søgelses, som det ærede Medlem har ønsket, dels er Trangen til Udvidelse i stadig Vægen. Jeg skal iøvrigt fuldt anerkjende, at da vi i Fjor havde en meget indgaaende 1ste Behandling, er der ikke nogen Grund til at gaa altfor dybt ind paa Spørgsmaalet, og da jeg havde den Ære at udtale mig i Fjor, kan jeg til Dels henviise dertil og skal her nøies med at gjøre nogle enkelte supplerende Bemærkninger vedrørende dette Punkt. Paa Højskolen har det stillet sig saaledes, at Elevernes Antal som antydet i Betænkningen af 2den December f. A. er i stadig Stigning. Men i de senere Aar er Stigningen endnu mere tiltagen, og hvad har Følgen f. Ex. været deraf? At man i Aar har været nødsaget til at afsiye ikke mindre end 25 Elever fra at kunne faae Adgang til Laboratoriet. Det vil sig, at man har sagt til de paa-gjældende Elever: Det ikke Plads til Eder nu; men vi haabe, at der skal være Plads til Februar ved det andet Semesters Begyndelse; men det kan man ikke absolut være sikker paa; thi selvfølgelig kan man ikke jage de Elever bort, der have været her i Forveien, og som ville blive ved. Det maa dog erkjendes, at det er et i høieste Grad uheldigt Forhold, at Eleverne maa forstyrres, opholdes og sinkes i deres Studieplan, blot fordi Pladsen ikke er tilstrækkelig. Jeg skal tillade mig at anføre et andet Exempel, som ogsaa turde være ret betegnende. For Diebliffet er Pladsen derude i den Grad indknebet, at det i disse Dage ikke har været muligt at kunne i nogen af Salene rumme de Folk, som skulle udføre deres Examensarbejder, og Følgen har været den, at Højskolen skaar lige overfor et af to Alternativer, enten at Højskolens Direktør overlader den sidste Rest, han har, nemlig sit Værelse, til Udførelse af Examensarbejder, eller at Højskolen maa leie ude i Byen nogle Lokaler, hvor de Paa-gjældende kunne sidde. Det er saaledes aabenbart, at det synes at være paatrængende at faae Noget gjort i Retning af Udvidelse. Men er det slemt i Henseende til Undervisningslokalitet, turde det være ligesaa slemt og